

JORIS Joris .. die lieve, zachte, adorabele en vooral wijze Joris.

'Lieve jongen ik houd zo heel, heel erg veel van jou. Weet je dat? Oh kerel wat ben je toch lief en zo heel erg zacht en wat is dat toch Joris als ik bij jou ben? Jij bent zo 'n zachtheid, zo Joris hoe kan ik nou beschrijven wat jij bij een ander en voor een ander doet? Elke keer als ik in jouw buurt kom, dan word ik zo wonderbaarlijk liefdevol. Alsof jij iedereen die bij jou in de buurt komt beïnvloedt. Alsof iedereen die bij jou komt, verandert in een liefdevol persoon. Hoe kan dat Joris? Wat doe je dan eigenlijk bij of met de mensen?'

Er komt geen antwoord van Joris, maar net als zo vaak worden zijn ogen rood en gaat zijn kop heel bescheiden en een beetje verlegen omlaag. Hij kijkt mij niet aan. Oh wat is hij toch adorabel. Zoals hij zo heel erg bescheiden niet weet hoe hij een compliment kan aanvaarden.

Zoals altijd weer loopt mijn hart helemaal vol van liefde .. óvervol van liefde en ook bij mij komen tranen in de ogen. Ondertussen komen bij Joris de eerste tranen over zijn snuit naar beneden gedruppeld.

Ik kan mijn gevoelens voor hem niet kwijt. Eigenlijk wil ik hem in mijn armen nemen en aan mijn hart drukken, maar hoe doe ik dat bij een stier waar mijn armen slechts 1/6de deel van zijn lijf kunnen omvatten? Het enige dat enigermate te omarmen is, dat is zijn kop; zijn witte krullenbol en die hele zachte roze neus.

Met beide handen omvat ik zijn snuit, aai zijn fluweelzachte haren en kijk in zijn rode, vochtige ogen.

'Joris, Joris, Joris .. hele, héle lieve jongen. Wat doe je toch met mij? Wil je alsjeblieft iets zeggen? Wat moet ik met mijn gevoelens? En hoe kan het dat die gevoelens elke keer opkomen?'

'Waarom vraag je dat aan mij? Zou ik jou antwoord kunnen geven daarin?'

'Ik denk van wel want het gebeurt elke keer bij jou Joris'.

'Ook bij de anderen kun je hetzelfde ervaren'.

'Dat weet ik jongen, dat is ook zo, maar op de een of andere manier gaat het bij jou gemakkelijk en het gebeurt elke keer zo snel. Bij jou ga ik zo snel in EEN-heid of zoiets? Als ik me bewuster op een van de anderen richt dan heb ik bij hen inderdaad dezelfde ervaring, maar dat vraagt van mij een bewust erop richten. Bij jou doe ik niets en dan schiet ik er gewoon ineens in.'

'Toch is het bij de anderen hetzelfde. Je zou daar hetzelfde ervaren als je zonder gedachten zou zijn'.

'Bij sommige van hen kan ik me indenken dat ik gedachten heb, maar bijvoorbeeld bij Alexander Nou, als ik er eens dieper over nadenk dan bemerk ik dat er ergens ver weg inderdaad wat oordelen/vooroordelen of verwachtingen zijn. Als ik de een naast de ander zet en erover nadenk, dan ben ik bij jou waarschijnlijk toch net wat meer blanco. Maar wát gebeurt er dan Joris als ik bij jou ben?'

'Dan kan ik je meenemen naar een ander bewustzijnsniveau. Geen aardse beslommeringen, bedenkingen. Dan ga je mee naar het ZIJN zoals wij kunnen ZIJN'.

'Waarom heb ik zo 'n moeite met die gevoelens? Waarom is het zo moeilijk om die gevoelens te beheersen of onder controle te houden? Net of ze buiten mijn invloed zijn. Die gevoelens oproepen of weg laten gaan is buiten mijn controle. Het is net of mijn hart dan een eigen leven gaat leiden'.

'Ja en?'

'Grappig dat je dat zo zegt Joris. Je verandert nu voor mijn ogen. In plaats van die jeugdige jongen zie ik nu ineens een wijze man voor me staan'.

'Hoe wil je mij zien?'

'Tja .. het is allebei oké. Je bent voor mij die heel liefdevolle, ontwapenende jonge kerel, die lieve schildknaap die altijd jong en jeugdig blijft. Die op de achtergrond blijft, want de ridder staat op de voorgrond. Die schildknaap is echter van wezenlijk belang voor het welslagen van de ridder en is onmisbaar voor hem. Die heeft door zijn verzorgende rol al vaak het leven van de ridder gered. De waardering die hij krijgt is minimaal want hij blijft op de achtergrond'.

'Je denkt nu aan de twaalf apostelen hè?'

'Dat is toch lachen hè Joris .. dat je weer meteen mijn gedachten weet. Alsof ik me daar nog ooit over zou kunnen verbazen hoe jullie mijn gedachten weten.

Ja, ik dacht inderdaad ineens aan de twaalf apostelen. Zij waren voor Christus toch ook zo heel erg belangrijk, maar bleven voornamelijk op de achtergrond (althans zover als ik weet)'.

'Vertel maar verder .. op dat andere komen we later wel terug'.

'Oké. Moet, mag ik aan jou de vraag stellen die me al zo lang bezighoudt? Ja, ik heb inderdaad al heel erg lang een vraag: waarom kiezen de stieren die ik leer kennen Bijbelse namen? Op de boerderij leven en leefden de stieren met de namen: Jonas, Jacob, Petrus (Peter noem ik hem .. Petrus vind ik zo 'zwaar'), Paulus (Paul genoemd door mij),

Emmanuël en zelfs Yoshua. Heeft dat met mij te maken? Willen zij daarmee iets aangeven naar de mensen? Of heeft dat alleen met mij te maken of met de boer?’

‘Mag ik je even aan Christus herinneren? Ben je ooit met Hem bezig?’

‘Ha ha. Ja inderdaad. Met Christus (Jezus, Yeshua, Yoshua) voer ik soms gesprekken. Nou dan meteen maar die hele brandende vraag eruit gooien: waarom heet die ene stier Yoshua? Ik vind het zo heel erg moeilijk om hem te benaderen. Hij zal geslacht worden .. vroeg of laat. Weer een Yoshua die zich opoffert? Ik vind het heel verwarrend. Ik verwacht misschien ook bepaalde dingen van hem? Dat hij een leiderspositie in gaat nemen? Dat hij veel prominenter aanwezig is? Waarom is hij er Joris? Waarom die naam?’

‘Waarom stel je die vragen aan mij? Stel ze aan Yoshua. Hij zal je de antwoorden beter kunnen geven dan ik dat kan. Laat hem voor zichzelf spreken’.

‘Met Yoshua in gesprek gaan. Ik vind dat moeilijk. Hoe moet ik hem benaderen? Ik kan moeilijk in contact komen met Yoshua. Onzin natuurlijk. Ik aarzel om er aan te beginnen. Nou, toch een dezer dagen maar eens doen dus. Hoe had ik ook kunnen denken dat jij het voor mij gemakkelijker zou maken; dat ik de ‘moeilijke’ dingen kan ontlopen door ze een ander voor mij te laten opknappen. Ik blijf het toch nog steeds proberen he Joris?’

‘Proberen kun je het altijd. Als je er maar geen verwachtingen bij hebt, want dan krijg je teleurstellingen. Die heb je al vele gehad. Hoe is het nu?’

‘Op dit moment kan ik er wel om lachen. Een andere keer kan ik er teleurgesteld of kwaad om worden of zo. Het is meer een beetje zuchten en op de achtergrond zo ’n gevoelens van: het had wel gemogen hoor, eens een keer gemakkelijk de antwoorden krijgen.

Even terug naar jou lieve jongen. Wat ik schreef, jij als schildknaap, dat was positief bedoeld hoor. Ik zie dat jij Alles in Een bent, zowel die jonge knaap als die wijze man. Wat blijft, is dat je een uitstraling hebt waarbij ik mij volledig veilig voel: je hebt zo 'n uitzonderlijk grote onvoorwaardelijke liefde in je. Iedereen voelt zich veilig bij jou. Altijd weer. Hoe kun je nou altijd geliefd worden zonder dat je daar eigenlijk iets voor doet? Kunnen wij mensen dat ook bereiken?'

'Je kunt dat niet bereiken, je kunt dat alleen maar ZIJN'. Als je met mij samen bent (of met Boebie of met een van de anderen) en je gaat mij vóelen, dan ben je er al. Zodra je jezelf gunt om te genieten van het moment en niet met andere dingen bezig bent, dan bereik je dat ZIJN. Belangrijk is dat je het jezelf GUNT. Daarvoor is belangrijk dat je leeft in het moment, in het NU.

'Waarom ben je bij mij? Waarom wil je bij mij zijn?'

'Eh .. ja . . waarom wil ik bij jou zijn? Eigenlijk omdat ik me fijn voel als ik bij jou ben. Als ik bij jou of bij jullie ben dan voel ik mijn hart zo lekker stralen. Dan voel ik mij warm worden van binnen en voel ik de liefde toenemen in mijn lijf en dan kan ik die liefde weer doorgeven aan anderen. Dan is het een situatie van liefde ontvangen en liefde geven. Dat is dus eigenlijk helemaal super en dan ben ik gelukkig .. dan begin ik te zingen en te stralen. Een situatie die ik de hele dag door zou willen hebben'.

'Waarom schrijf je niet op wat je nu denkt? Je denkt dat je zo 'n gelukzalige situatie de hele dag wilt hebben, maar dat dat niet zo kan zijn. Waarom denk je dat?'

'Kan ik echt de hele dag gelukkig zijn? Is dat mogelijk? Er zijn toch andere situaties? Ik probeer die gelukzalige gevoelens mee te nemen en zo lang mogelijk vast te houden. Dit stopt als ik iets vervelends tegenkom zoals een woonkamer vol belastingpapieren, alles door elkaar, een puinhoop. Dan verdwijnen mijn gevoelens zoals ik die bij jou had'.

'Dat heeft niets te maken met mij of met je belastingpapieren. Dat heeft alleen maar te maken met jouw instelling tegenover hetgeen jij meemaakt'.

'Ja ja. Mooi dat je dat zo zegt, maar liefdesgevoelens krijgen bij het invullen van belastingpapieren dat is nogal veel gevraagd'.

'Wederom alleen maar jouw invulling. Als je de gevoelens vanuit de wei mee zou nemen en door zou geven aan je nieuwe activiteit, het opruimen en ook nog aan de personen die daaraan verbonden zijn, dan kun je in die gevoelens blijven. Zo kun je het in eerste instantie doen. Op een later tijdstip kun je wellicht de overstap maken om deze gevoelens bij jezelf bewust te maken bij elke activiteit die je doet. Als jij aan mij vraagt of je de hele dag in die gelukzalige gevoelens kunt ZIJN dan is het antwoord: als jij daarvoor kiest dan kan dat. Als jij ervoor kiest om te zuchten en om het een vervelend karwei te vinden, dan kan dat ook, dan zul je dát beleven en voelen. Het is een keuze om zo te willen ZIJN.

Jij maakt die keuze vaak niet zelf. Je laat een ander die keuze maken bijvoorbeeld als je bij mij bent dan maak ik de keuze om in die trillingsfrequentie te zijn. Jij gaat daar vrijwel onmiddellijk in mee, zonder nadenken, alleen maar de beslissing nemen dat je mee wilt, dat jij je ook zo wilt voelen. Dan heb je inderdaad geen controle over je gevoelens want je laat alle controle los, je gaat helemaal mee met mijn gevoelens, je weet dat je die bepaalde gelukzalige ZIJN-situatie kunt bereiken en je voelt je zó veilig bij mij dat je erin meegaat.

Dat is de gemakkelijke manier die wij jou en andere mensen aanbieden om in een dergelijke ZIJN-situatie te komen. Wij nodigen jullie uit om dit samen met ons te ervaren en nemen met liefde het voortouw hierin.

Dit kun je doen tot het moment dat jullie voor jezelf de keuze maken om het voor jezelf te creëren en niet meer afhankelijk te zijn van een ander. Ook dit is weer een keuze'.

'Het klinkt zo simpel Joris; maak een keuze en voilà. Ik probeer er van alles tegenin te brengen waarom het veel moeilijker is, maar het zijn eigenlijk smoesjes. Is het maken van die keuze dan het probleem?'

'Het is een probleem als jij het een probleem vindt. Daarin kun je weer een keuze maken'.

'Ja en zo is het cirkeltje weer rond. Ik heb dit vaker gehoord en gelezen. Ik weet wel dat het waarheid is, maar het is soms moeilijk om die keuze te maken. Op de een of andere manier blijf ik dan toch in een zwaar stuk hangen. Ik BEN dan ineens in een heel andere gemoedstoestand, dan is alles zo donker. Mij ontbreekt dan de kracht om controle te nemen of om een keuze te maken om daar verandering in aan te brengen'.

'En toch ben jij de enige die daarin verandering kan aanbrengen.

'Vertel waar je nu aan denkt'.

'Oké. Jarenlang ben ik depressief geweest; heb ik in somberheid geleefd. Ik ben bij een therapeute geweest en die liet mij op een keer helemaal wegzakken in mijn depressie. Ik wilde wegzinken in de grond en verdwijnen van deze aardbodem; ik wilde dat het leven voorbij was. De therapeute liet mij doen hetgeen ik lijfelijk wilde doen. Ik liet mijn lijf dus helemaal in elkaar zakken. Ik zat als een hoopje op de grond en wilde in de grond wegzakken. Ik heb een poosje zo gezeten, maar uiteraard bleef ik boven op de aardbodem aanwezig. Tja wat toen? Toen ben ik dus maar weer overeind gekomen en ben ik maar weer gaan staan'.

'Wie heeft jou toen overeind gezet?'

'Niemand. Ik heb dat zelf gedaan'.

'Dat bedoel ik, Iemand anders kan deze handeling niet voor jou doen. Jij moest zélf overeind komen. Zij had jou omhoog kunnen helpen, maar hoe lang zou je daarna hebben gestaan?'

'Misschien wel enige dagen of enige weken. Vaak helpt dat wel enige tijd'.

'Ben je eruit gekomen?'

'Eventjes wel ja'.

'Ben je eruit gekomen?'

'Er écht uitgekomen? Eerlijk gezegd niet nee. Ik ben erin blijven zitten'.

'Ben je er nú uit?'

'Voor het grootste gedeelte wel. Soms voelt het alsof ik er weer in terugglijd'.

'En wat doe je dan?'

'Ha ha. Ik begrijp het Joris. Ik beslis om er uit te gaan en uit die somberheid te gaan. Ik maak inderdaad die keuze. Ik ga dan bewust iets anders doen of aan iets anders denken. Je hebt gelijk Joris, ik maak inderdaad de keuze om me anders te willen voelen. Om anders te willen ZIJN'.

'Joris kan ik hierin iets betekenen voor andere mensen? Kan ik met jullie samen iets doen? Ik denk nu aan die ene vrouw die depressief is. Ik heb haar al meerdere keren voorgesteld om naar jullie te komen. Zij kent jullie en vindt het echt fijn om bij jullie te zijn en toch is ze zo depressief dat ze passief thuis blijft zitten. Kan ik op de een of andere manier iets doen om haar die stap te laten zetten zodat ze in actie gaat en bijvoorbeeld naar jullie komt? Ik weet dat jullie haar in een andere ZIJNS-toestand kunnen brengen zodat ze gedurende die tijd tenminste uit die somberheid is. Dat heeft mij heel erg geholpen Joris, het even uit die somberheid weg zijn. Het ervaren dat ik nog andere gevoelens kan hebben en dat er dus nog licht in mijn leven kan zijn'.

'Zij moet de beslissing nemen. Zij moet de keuze maken om niet meer in somberheid te willen leven. Pas als zij eruit WIL en aan de buitenwereld vraagt om haar te helpen om er zélf uit te komen, dan zal zij dus ook de stap zetten om te komen. Dan is het grootste werk gedaan. Dan staat zij open voor bijvoorbeeld onze begeleiding. Maar het draait om háár keuze'.

'Dank je wel lieve jongen.

Wat zit er toch een wijsheid in jullie hè Joris. Kunnen mensen met alle vragen bij jullie terecht?'

'Zij stellen de vragen waar zij op dat moment ook de antwoorden beschikbaar voor hebben. Het enige dat wij doen is dat antwoord in hun bewustzijn brengen. Het is belangrijk om te vermelden hetgeen jij nu in gedachten hebt; namelijk dat de antwoorden betrekking hebben op de situatie en de vraag van dát moment. Een dag of een week later kan de situatie heel anders zijn en kan het antwoord ook beslist anders zijn'.

'Hè jongen, wat bén je toch bijzonder Joris. Wat fijn dat je in mijn leven bent. Ik ben je heel dankbaar dat je bij mij wilt leven. Ik houd van je jongen. Dank je wel dat je er BENT'.

